

Tirsdag den 21. september 2010

94. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til effektivt at indarbejde miljøaspektet i deres forbindelser med tredjelande parallelt med respekt for sociale rettigheder og garantier for beskyttelse af lokalsamfund og indfødte befolkninger samt disses inddragelse i beslutningsprocesserne, specielt hvad angår jordudnyttelse og skovbeskyttelse, og at fortsætte det »grønne diplomati«; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sørge for, at det med EU-handlingsplanen i tolv punkter til støtte for årtusindudviklingsmålene erkendes, at det er bydende nødvendigt at integrere hensyn til miljømæssig bæredygtighed via Unionens udviklingssamarbejde og optræden udadtil, samt sikres, at der sker en målrettet finansiel indsats til støtte for biodiversitet og økosystemtjenester;

95. understreger, at der er behov for innovative finansieringssystemer for at fremme anerkendelsen af biodiversitetens (økonomiske) værdi, og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at indlede globale drøftelser om behovet og mulige nærmere betingelser for innovative systemer til betaling af økosystemtjenester;

96. insisterer på, at bæredygtigheden hos de produkter, der forhandles, skal være et centralt spørgsmål i internationale handelsaftaler; understreger i denne sammenhæng, at det er nødvendigt at inddrage ikke-handelsmæssige aspekter, herunder produktionsmetoder og respekt for biodiversiteten, i alle fremtidige WTO-aftaler;

97. beklager dybt det skuffende resultat af CITES-konferencen, hvor EU-mandatets hovedindhold ikke trængte igennem, bl.a. beskyttelse af marine arter af stor kommerciel betydning;

98. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre deres interne beslutningsprocedurer hurtigere og mere effektive, afsætte flere ressourcer og mere tid til deres diplomatiske indsats over for tredjelande samt forstærke den fælles kapacitet i forbindelse med de forskellige konventioner og samspillet mellem disse; finder, at mange beskyttede Natura 2000-områder er direkte eller indirekte berørt af forurening, og at skader på miljøet også kommer fra lande uden for Europa, hvorfor nødvendigheden af at indarbejde europæiske miljøstandarder i vores partnerskabsaftaler med nabolandene bør understreges;

*

* *

99. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer

P7_TA(2010)0326

Europa-Parlamentets beslutning af 21. september 2010 om Kommissionens meddelelse om en fællesskabsstrategi til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer (2009/2151(INI))

(2012/C 50 E/04)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. februar 2009 om en fællesskabsstrategi til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer ⁽¹⁾ og den hertil hørende konsekvensvurdering ⁽²⁾ og til Kommissionens arbejdsdokument af 14. december 2007 om styrkelse af hurtige varslingsystemer i Europa ⁽³⁾,

⁽¹⁾ KOM(2009)0082.

⁽²⁾ SEK(2009)0202.

⁽³⁾ SEK(2007)1721.

Tirsdag den 21. september 2010

- der henviser til sin beslutning af 16. september 2009 om skovbrande i sommeren 2009 ⁽¹⁾, af 4. september 2007 om naturkatastrofer ⁽²⁾, af 7. september 2006 om skovbrande og oversvømmelser ⁽³⁾, af 5. september 2002 om oversvømmelser i Europa ⁽⁴⁾, af 14. april 2005 om tørken i Portugal ⁽⁵⁾, af 12. maj 2005 om tørken i Spanien ⁽⁶⁾ og af 8. september 2005 om naturkatastrofer (brande og oversvømmelser) i Europa ⁽⁷⁾, til sine beslutninger af 18. maj 2006 om naturkatastrofer (skovbrande, tørke og oversvømmelser) - landbrugsmæssige aspekter ⁽⁸⁾, regionaludviklingsmæssige aspekter ⁽⁹⁾ og miljømæssige aspekter ⁽¹⁰⁾, til sin beslutning af 11. marts 2010 om de alvorlige naturkatastrofer i den autonome region Madeira og virkningerne af stormen Xynthia i Europa ⁽¹¹⁾ og til sin holdning af 18. maj 2006 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽¹²⁾,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 16. juni 2008 om styrkelse af EU's katastrofeberedskab ⁽¹³⁾ og punkt 12-15 i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 15.-16. juni 2006 om EU's evne til at reagere på nødsituationer, kriser og katastrofer ⁽¹⁴⁾,
 - der henviser til beslutning 2007/162/EF, Euratom af 5. marts 2007 om indførelse af et finansielt civilbeskyttelsesinstrument ⁽¹⁵⁾,
 - der henviser til Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ⁽¹⁶⁾ (Seveso II-direktivet),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF af 23. oktober 2007 om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser ⁽¹⁷⁾ (oversvømmelsesdirektivet),
 - der henviser til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁸⁾ (VVM-direktivet),
 - der henviser til handlingsplanen 2005-2015 for opbygning af nationers og lokalsamfunds modstanddygtighed mod katastrofer, der vedtoges den 22. januar 2005 i Kobe, Hyogo ⁽¹⁹⁾,
 - der henviser til konventionen om biologisk mangfoldighed, der vedtoges i Rio de Janeiro den 5. juni 1992,
 - der henviser til artikel 196 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUF-traktaten),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelser fra Regionaludviklingsudvalget, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0227/2010),
- A. der henviser til, at forebyggelse bør udgøre en stadig vigtigere del af katastrofehandling og tillægges større social betydning,

⁽¹⁾ EUT C 224 E af 19.8.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 187 E af 24.7.2008, s. 55.

⁽³⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 240.

⁽⁴⁾ EUT C 272 E af 13.11.2003, s. 471.

⁽⁵⁾ EUT C 33 E af 9.2.2006, s. 599.

⁽⁶⁾ EUT C 92 E af 20.4.2006, s. 414.

⁽⁷⁾ EUT C 193 E af 17.8.2006, s. 322.

⁽⁸⁾ EUT C 297 E af 7.12.2006, s. 363.

⁽⁹⁾ EUT C 297 E af 7.12.2006, s. 369.

⁽¹⁰⁾ EUT C 297 E af 7.12.2006, s. 375.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0065.

⁽¹²⁾ EUT C 297 E af 7.12.2006, s. 331.

⁽¹³⁾ 10128/08.

⁽¹⁴⁾ 10633/1/06.

⁽¹⁵⁾ EUT L 71 af 10.3.2007, s. 9.

⁽¹⁶⁾ EFT L 10 af 14.1.1997, s. 13.

⁽¹⁷⁾ EUT L 288 af 6.11.2007, s. 27.

⁽¹⁸⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

⁽¹⁹⁾ A/CONF.206/6.

Tirsdag den 21. september 2010

- B. der henviser til, at naturkatastrofer bringer økosystemer og biodiversitet i fare, påvirker bæredygtig udvikling og truer social samhørighed,
- C. der henviser til, at faktorer såsom bl.a. intensiv udnyttelse af jorden, planløs industriel og bymæssig vækst, afvandring fra landet, ørkendannelse og stadig hyppigere ekstreme vejrbegebenheder gør medlemsstaterne, og især konvergensregionerne, mere sårbare over for såvel naturkatastrofer som menneskeskabte katastrofer,
- D. der henviser til, at klimaændringer forårsager stadig hyppigere naturkatastrofer (oversvømmelser, ekstrem tørke og brande), som medfører tab af menneskeliv og alvorlige miljømæssige, økonomiske og sociale skader,
- E. der henviser til, at katastrofer generelt har mange årsager og ikke altid udelukkende skyldes ekstreme naturfænomener, idet sandsynligheden for deres optræden ofte øges som følge af menneskets uhenigtsmæssige forhold til det omgivende fysiske miljø,
- F. der henviser til, at katastrofer kan skyldes teknologiske og industrielle ulykker, der medfører udledning af farlige kemiske, biologiske, radiologiske eller nukleare (CBRN) agenser med stor indvirkning på sundheden, afgrøder, infrastruktur og husdyr,
- G. der henviser til, at skader forårsaget af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer ofte i stor udstrækning kunne have været forebygget; der endvidere henviser til, at EU-politikker må sikre, at nationale, regionale og lokale myndigheder konsekvent gives incitament til at udvikle, finansiere og gennemføre mere effektive forebyggelses- og bevaringspolitikker,
- H. der henviser til, at en helhedspræget, proaktiv, efterretningsstyret og effektiv tilgang til katastroforebyggelse bør omfatte forskellige niveauer for samarbejde mellem de lokale, regionale og nationale myndigheder samt andre aktører med forbindelser og dermed kendskab til det fysiske miljø,
- I. der henviser til, at allerede trufne katastroforebyggelsesforanstaltninger har vist sig at være utilstrækkelige, og at Europa-Parlamentets tidligere forslag endnu ikke er gennemført fuldt ud, hvilket hæmmer iværksættelsen af en konsolideret strategi for forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer på EU-plan,
- J. der henviser til, at vedvarende tørke og brande fremskynder ørkendannelsesprocessen, navnlig i Sydeuropa, og frem for alt berører skove og store skovbevoksede arealer i Middelhavsområdet bestående af én enkelt, ikkeoprindelig art, der er meget brændbar, og på denne måde bringer borgernes liv og de berørte befolkningers livskvalitet i fare,
- K. der henviser til, at afbalanceret arealanvendelse/arealudnyttelse, økonomisk og social udvikling i harmoni med naturen, respekt for energi, naturressourcer og miljøet, styrket samhørighed i EU, bekæmpelse af affolkning af landområderne, ørkendannelse og jorderosion og bevarelse af miljømæssigt bæredygtige landbrugsaktiviteter er nogle af de fundamentale elementer i katastroforebyggelse,
- L. der henviser til, at skove spiller en afgørende rolle for bevarelsen af miljøet gennem de balancer, de skaber i såvel kulstofkredsløbet som vandkredsløbet,
 - 1. konstaterer, at naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer kan have meget alvorlige følger for regionernes og medlemsstaternes økonomiske og sociale udvikling; understreger, at hovedformålet med katastroforebyggelse er at beskytte menneskeliv, den enkeltes sikkerhed og fysiske integritet, de grundlæggende menneskerettigheder, miljøet, økonomiske og sociale infrastrukturer, herunder de allernødvendigste offentlige forsyningselskaber, boliger, kommunikations- og transportforbindelser og kulturarven;
 - 2. understreger, at det er mere effektivt og mindre bekosteligt at handle proaktivt, end det er blot at reagere på katastrofer; mener, at kendskab til lokale geografiske, økonomiske og sociale forhold har afgørende betydning for forebyggelsen af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer;

Tirsdag den 21. september 2010

3. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at sikre, at der i EU's politikker og programmer i højere grad tages konsekvent hensyn til katastrofeforebyggelsesrelaterede spørgsmål; minder om, at der må tages hensyn til alle former for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, og at disse bl.a. ⁽¹⁾ omfatter oversvømmelser, storme, tørke, tsunamier, jordskælv, skovbrande, ekstreme temperaturbegivenheder, vulkanudbrud, laviner, jordskred, teknologiske og industrielle ulykker, jorderosion, forurening af undergrunden og grundvandet og forurening af have, søer og floder;
4. opfordrer Kommissionen til at fremme udvekslingen mellem medlemsstaterne af god praksis for forebyggelse af menneskeskabte katastrofer og opfordrer medlemsstaterne til at sørge for, at de regionale myndigheder modtager uddannelse i katastrofehandtering;
5. mener, at det i betragtning af det omfang og/eller den grænseoverskridende karakter, som katastrofer kan antage, er hensigtsmæssigt og nødvendigt at intensivere samarbejdet på såvel regionalt plan som EU-plan og at basere det på komplementære aktioner, udbredelse af bedste praksis og princippet om solidaritet mellem medlemsstaterne;
6. noterer sig forslaget om at etablere et netværk bestående af repræsentanter for alle medlemsstaternes forskellige kompetente nationale tjenester; understreger, at dette netværk bør fungere inden for rammerne af samarbejdet mellem nationale, regionale og lokale myndigheder med ansvar for katastrofehandtering, fysisk planlægning, risikokortlægning og risikostyring; understreger desuden, at dette netværk vil kunne spille en væsentlig rolle for udvekslingen af erfaringer og forebyggelsesforanstaltninger og for fastlæggelsen af en fælles metode og minimumskrav for kortlægning af farer og risici på EU-plan; opfordrer til, at netværket ligeledes kommer til at omfatte repræsentanter for landbruget, og til, at det også overvejes at høre UNEP, sociale og ikke-statslige organisationer, der er aktive på dette område, og andre aktører med forbindelser og dermed kendskab til det fysiske miljø;
7. anser det for særdeles vigtigt, at der samarbejdes om udbredelse af oplysninger og erfaringer og tekniske og videnskabelige applikationer, og at der sker koordinering af strategier for udvikling af interventionskapaciteter;
8. opfordrer regionerne til at bygge videre på allerede eksisterende netværker for regional og grænseoverskridende koordinering med henblik på at udvikle et samarbejde, der mere specifikt fokuserer på katastrofeforebyggelse; mener, at grænseoverskridende samarbejdsstrukturer, som f.eks. makroregioner, med deres funktionalitetsorienterede samarbejde kan blive effektive platforme for samarbejde inden for katastrofeforebyggelse; slår til lyd for, at der drages nytte af de værdifulde erfaringer, der tidligere er indhøstet på dette område i forbindelse med projekter gennemført inden for rammerne af Fællesskabets INTERREG-initiativ;
9. er af den opfattelse, at koordinerede aktioner og strategier mellem medlemsstaterne, de forskellige sektorer og de forskellige aktører, der er involveret i katastrofehandlingens forskellige faser, kan føre til reelle fremskridt inden for katastrofeforebyggelse; understreger, at frivilligt arbejde kan spille en vigtig rolle i disse strategier, og opfordrer medlemsstaterne til at fremme et samarbejde i dette øjemed på nationalt, regionalt og lokalt plan; foreslår, at det inden for rammerne af Det Europæiske År for Frivilligt Arbejde 2011 og med henblik på katastrofeforebyggelse vurderes, om det er muligt at foranstalte et samarbejde om frivilligt arbejde på medlemsstatsplan;
10. opfordrer indtrængende til samarbejde mellem medlemsstaterne, EU's nabolande og udviklingslandene om grænseoverskridende projekter for udveksling af bedste praksis og udbredelse af praktisk viden gennem EU-naboskabspolitikens programmer og udviklingsprogrammer;
11. understreger, at der skal ydes bistand efter princippet om ikke-forskelsbehandling; pointerer i denne forbindelse, at der bør ydes bistand efter behov og uden forskelsbehandling på grund af modtagernes race, farve, køn, sprog, religion, politiske eller andre anskuelser, national eller social oprindelse, formueforhold, fødsel eller status i øvrigt;
12. påpeger, at den type miljøproblemer, der er forårsaget og forværret af klimaændringer, i øjeblikket er årsag til en stigning i tvungen migration, og ønsker derfor at fremhæve, at der i stigende grad er en forbindelse mellem asylansøgere og områder med miljønedbrydning; kræver bedre beskyttelse og genbosættelse af »klimaflygtninge«;

⁽¹⁾ Dette er en ikke-udtømmende liste over naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, hvorfor andre former for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, som ikke er beskrevet i denne betænkning, kan føjes til listen.

Tirsdag den 21. september 2010

13. understreger, at det er regionerne og lokalsamfundene, der bærer den største byrde i forbindelse med naturkatastrofer, og at de generelt hverken har de fornødne materielle, menneskelige eller økonomiske ressourcer eller den fornødne knowhow til at håndtere sådanne katastrofer inden for rammerne af en rent national og/eller regional tilgang, og at sådanne katastrofer kræver en effektiv solidaritetsbaseret indsats på europæisk plan;

14. understreger betydningen af at begrænse ulighederne mellem regionerne og medlemsstaterne for så vidt angår deres evne til at beskytte deres befolkninger og deres ejendom, herunder kulturarven, ved at støtte deres bestræbelser på at forbedre forebyggelsen, navnlig i de regioner og medlemsstater, der er meget sårbare over for katastrofer; henstiller indtrængende, at der i særlig grad fokuseres på de mest isolerede og tyndest befolkede regioner, bjerg- og grænseregionerne og de økonomisk dårligst stillede regioner i Europa;

15. understreger behovet for at anerkende og tage behørigt hensyn til de naturligt forekommende kendetegn og begrænsninger i isolerede regioner, bjergregioner, regioner med lav befolkningstæthed, regioner, der lider under affolkning, afsidesliggende og ultraperifere regioner, øer, regioner, der fra naturens hånd er dårligt stillet, og regioner kendetegnet ved en kombination af risici; henleder opmærksomheden på, at det er endnu vanskeligere for disse regioner at håndtere naturkatastrofer; anmoder om, at disse regioner gives særlig opmærksomhed gennem anvendelse af de forskellige disponible finansielle instrumenter, og kræver, at betingelserne for mobilisering af Solidaritetsfonden til fordel for disse områder gøres mere fleksible;

16. understreger behovet for at revidere forordningen om Solidaritetsfonden og tilpasse støttekriterierne til kendetegnene for hver enkelt region og hver enkelt katastrofe, herunder katastrofer som f.eks. tørke, der udvikler sig langsomt, og for i den forbindelse at tage særligt hensyn til produktionssektorer, de mest sårbare områder og de berørte befolkninger og muliggøre en hurtigere og mere fleksibel mobilisering; finder de i artikel 4 i forordningen om Den Europæiske Unions Solidaritetsfond opregnede støtteberettigede tiltag for restriktive; er af den opfattelse, at det ved fastsættelsen af tærskler for støtteberettigelse er særdeles vigtigt at tage hensyn til den regionale dimension, da regioner, der rammes af meget alvorlige katastrofer, ellers kan blive udelukket, fordi den tærskel, der er fastsat for hele medlemsstaten, ikke er nået;

17. understreger behovet for at skabe en passende finansiell ramme for katastroforebyggelse, som skal udstyres med tilstrækkelige finansielle midler til forebyggelse og håndtering af katastrofer og styrke og sammenkoble eksisterende instrumenter som f.eks. samhørighedspolitikken, politikken for udvikling af landdistrikter, regionalpolitikken, Solidaritetsfonden, det syvende rammeprogram og Life+-programmerne; anmoder om, at der i denne forbindelse tages hensyn til forebyggelse i de finansielle overslag for 2014-2020; opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for en mere systematisk pooling af disponible ressourcer for at styrke effektiviteten af forebyggelsesmekanismer overalt i EU;

18. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at det aktuelle pres på budgetterne, som krisen har afstedkommet, ikke fører til, at der afsættes færre ressourcer til de eksisterende katastroforebyggelsespolitikker, og til som led i den igangværende budgetrevision nøje at undersøge, om der er huller på forebyggelsesområdet, og om de forhåndenværende instrumenter dækker alle typer af katastrofer;

19. påpeger, at samhørighedspolitikken er et særdeles vigtigt redskab for så vidt angår forebyggelsen af risikoen for naturkatastrofer; mener, at de forskellige instrumenter og finansielle midler skal kunne anvendes på fleksibel og koordineret vis for at forbedre denne politiks funktion og effektivitet; understreger, at risikoforebyggelse desuden skal afstemmes efter andre politikker på forebyggelsesområdet for at undgå en fragmentering af foranstaltninger og øge disses effektivitet og merværdi;

20. slår atter fast, at det skal undersøges, om EU-midler er blevet anvendt på passende vis, og at fejlagtigt anvendte midler skal tilbagebetales;

21. understreger, at forebyggelse af katastrofer primært er medlemsstaternes ansvar, og at der fortsat bør tages hensyn til nærhedsprincippet på dette område;

22. opfordrer medlemsstaterne, som er ansvarlige for arealforvaltning, til under hensyn til de problemer, der er opstået som følge af vilkårlig skovrydning, at indføre krav og lovgivning for at forebygge katastrofer i områder med risiko for oversvømmelse og jordskred og andre geologiske risici, og til desuden at forhindre byggeri i disse områder;

Tirsdag den 21. september 2010

23. opfordrer medlemsstaterne til at vurdere muligheden for i højere grad at inkludere katastrofeforebyggelse i national operationel programmering af EU-støtte samt i nationale, regionale og lokale operationelle programmer; mener, at alle offentlige aktører, der er involveret i i miljøbeskyttelse, bør inddrages og deltage effektivt i denne proces; opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte det behov for en omarbejdning af de operationelle programmer, som medlemsstaterne konstaterer på dette område; anmoder med henblik på udveksling af erfaringer Kommissionen om at opfordre medlemsstaterne til at forelægge oplysninger om de operationelle programmer til håndtering af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, som de allerede har fastlagt;

24. mener, at EU-støtten til medlemsstaterne primært bør gå til bl.a. følgende forebyggelsesforanstaltninger:

- a) udarbejdelse og revision af lovgivning om sikre bygninger og arealanvendelse
- b) foranstaltninger til afhjælpning af situationer, der kan medføre risici i fremtiden, dvs. genetablering af naturlige flodlejer, genopretning og beskyttelse af vandløbsoplande, vådområder og hermed forbundne økosystemer, overvågning af erosion og sedimentering i vandløb, forøgelse af gennemstrømningskapaciteten for broer og vandørledninger, renholdelse og omlægning af skove, genplantning af skov og beskyttelse af kystlinjer
- c) beskyttelse og fornyelse af beboede områder, navnlig byområder, der er særlig sårbare over for visse typer katastrofer, og inddragelse af beboerne i dette arbejde
- d) opretholdelse og inspektion af sikkerheden ved vigtige eksisterende infrastrukturer med fokus på dæmninger, brændstofrørledninger, vej- og jernbanebroer, energi, vandforsyning, sanitære installationer og kommunikations- og telekommunikationsfaciliteter
- e) fastholdelse af landbrugsvirksomhed i områder med affolkning og risiko for naturkatastrofer og støtte til reintegration af menneskelige aktiviteter gennem etablering af infrastrukturer for at gøre det muligt for personer, der bor i sådanne områder, at forblive der;

25. opfordrer Kommissionen til at hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre oplysningskampagner om forebyggelse og med at indføre bedste praksis, tilvejebringe relevant opdateret information og, via kanaler, der er let tilgængelige for borgerne, oplyse den brede offentlighed om konstaterede risici og de fremgangsmåder, der skal følges i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer; opfordrer indtrængende til, at der i forbindelse med oplysningskampagner for borgerne navnlig fokuseres på unge fra skolealderen og op og på landbobefolkninger; fremhæver i forbindelse med oplysningskampagner betydningen af EU's fælles alarmnummer »112« og behovet for at udbrede kendskabet hertil;

26. erindrer om, at vand ofte forårsager naturkatastrofer, ikke blot i form af oversvømmelser – som hyppigt skyldes utilstrækkelig planlægning – frost, hagl og forurening af vandløbsoplande, men også i form af vandknapthed, der kan medføre betydelige forandringer såsom ørkendannelse i store områder i det sydlige og sydøstlige Europa;

27. understreger, at langvarige tørkeperioder i de seneste år har begunstiget stigningen i skovbrande i Europa og samtidig øget ørkendannelsen i mange regioner;

28. opfordrer på baggrund af de indbyrdes forbindelser mellem tørke, skovbrande og ørkendannelse Kommissionen til at forelægge et forslag til direktiv svarende til direktivet om oversvømmelser for at fremme vedtagelsen af en EU-politik om vandknapthed, tørke og tilpasning til klimaændringer;

29. gentager sin opfordring til Kommissionen om at fremme idriftsættelsen af et europæisk observatorium for tørke og ørkendannelse, som skal have til opgave at studere, afhjælpe og overvåge virkningerne af tørke og ørkendannelse for at styrke fornuftig, strategisk beslutningstagning og koordinering mellem medlemsstaterne; mener, at der bør tages hensyn til de indbyrdes forbindelser mellem tørke, skovbrande, ørkendannelse og tilpasning til klimaændringer, og at der i forbindelse med forebyggelsen af risikoen for tørke og fastlæggelsen af politikker til håndtering af tørkesituationer bør fastsættes seriøse og solidaritetsbaserede målsætninger;

Tirsdag den 21. september 2010

30. finder, eftersom skove er vigtige for produktionen af træ, bevarelsen af biodiversitet, forebyggelsen af oversvømmelser, jordskred og erosion, forvaltningen af grundvandsressourcer og CO₂-opsamling, at alle medlemsstaterne bør bekymre sig om det forhold, at de trues af brande; opfordrer derfor Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at forelægge og gennemføre lovgivningsmæssige forslag og initiativer til beskyttelse af skovene og forebyggelse af brande; mener, at der bør ydes støtte til skovrejsnings- og skovgenplantningsprojekter med præference for lokale arter og blandet skov for at fremme biodiversiteten og øget modstandsdygtighed over for brande, storme og sygdomme og til konstant indsamling og anvendelse af overskydende skovbiomasse, som er en vedvarende energikilde; mener, at der inden for rammerne af et ægte samarbejde på dette område bør ske regelmæssig indsamling af data, kortlægning af risici, udarbejdelse af risikostyringsplaner i forbindelse med brande, identificering af de fornødne ressourcer og de ressourcer, som de 27 medlemsstater råder over, og koordinering på de forskellige niveauer;

31. opfordrer, eftersom brandstiftelse og den øgede hyppighed heraf ifølge sagens natur er miljøforbrydelser, Kommissionen til at undersøge, hvorledes der kan iværksættes tvangsforanstaltninger, som kan forhindre forsømmelig adfærd og forsætlig brandstiftelse, og til at forelægge Rådet og Europa-Parlamentet forslag herom;

32. understreger betydningen af at betragte forebyggelse i et tværgående perspektiv og indarbejde forebyggelsesforanstaltninger i de relevante sektorpolitikker for at fremme en afbalanceret arealanvendelse og en sammenhængende økonomisk og social udvikling, der er i pagt med naturen;

33. erkender, at nogle sektorpolitikker ved at fremme fraflytning fra landdistrikterne og overdreven befolkningskoncentration i byområder har gjort visse regioner mere sårbare over for risici;

34. mener, at land- og skovbrugsproduktion er sårbar over for klimatiske fænomener såsom tørke, frost, is, hagl, skovbrande, stormvejr, oversvømmelser og voldsomme regnskyl, over for sundhedsrisici såsom skadedyrsangreb, dyresygdomme, epidemier og dyreepidemier, over for ødelæggelser forårsaget af vilde dyr, over for følgerne af menneskelige aktiviteter såsom klimaændringer, forurening, syrerregn og utilsigtet og bevidst genetisk kontaminering, over for jordskred forårsaget af by- og regionalplanlægningsrelaterede problemer, over for teknologiske og transportrelaterede farer, ørkendannelse i bjergområder, skovbrande, som primært skyldes manglende vedligeholdelse af skovene og kriminel adfærd, og over for forurening af floder som følge af kemiske udledninger fra fabrikker, udsivning af næringsstoffer og skovgæsters forsømmelighed;

35. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme iværksættelsen af god landbrugspraksis, som i nogle medlemsstater har gjort det muligt at halvere infiltreringen af kvælstofholdige gødningsstoffer, uden at høstudbyttet er faldet;

36. slår som et centralt element i en effektiv forebyggelse af naturkatastrofer til lyd for en i miljømæssig og social henseende afbalanceret landbrugspolitik, som tager hensyn til behovet for at støtte og fremme bæredygtig landbrugsproduktion og udvikling af landdistrikterne i de forskellige lande og regioner; går ind for effektivt at styrke incitamenterne for landbrugs- og miljørelaterede job i landdistrikterne for at tilskynde folk til at bosætte sig i sådanne distrikter, idet dette er en nøgelfaktor for bevarelsen af økosystemer, imødegåelsen af den nuværende tendens til affolkning og forarmelse af disse distrikter og lettelsen af presset på byområder; fremhæver desuden landbrugernes rolle som landskabets vogtere og beklager manglen på centrale elementer vedrørende landbrugssektoren i Kommissionens meddelelse;

37. slår til lyd for etableringen af en europæisk offentlig landbrugsforsikring; opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge et forslag til en europæisk offentlig forsikringsordning for på denne måde at forbedre imødegåelsen af de risici og den indkomstusikkerhed, som landbrugerne oplever i forbindelse med naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer; understreger, at en sådan ordning skal være mere ambitiøs end den nuværende model for at undgå, at der bliver tale om en lang række forskellige forsikringsordninger i EU, hvilket skaber store skævheder mellem landbrugernes indkomster; anser det for absolut nødvendigt, at landbrugerne i samtlige medlemsstater også har adgang til en ordning for minimumskompensation for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer;

38. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til ved beregningen af landbrugsmiljøpræmier at medregne de ekstra omkostninger, som landmændene må afholde til forebyggende brandsikringsforanstaltninger (friholdelse af brandbælter, fjernelse af døde træer, jordbearbejdning langs med markskel osv.) og til afvandingsforanstaltninger (renholdelse af afvandingsrender og kanaler);

Tirsdag den 21. september 2010

39. understreger betydningen af at undersøge tilpasningsforanstaltninger i byområder og landdistrikter i lyset af de stadig hyppigere og stadig alvorligere ekstreme vejrbegebenheder i forskellige geografiske områder; mener, at de forventelige negative virkninger af klimaændringer vil udgøre endnu en begrænsning for landbrugsvirksomhed og fødevarerikkerhed- og -suverænitæt, og understreger, at det er nødvendigt at reagere herpå og på andre udfordringer i forbindelse med tilpasningen til klimaændringerne og begrænsningen af disses negative virkninger;

40. fremhæver den betydning, som offentlig forskning og udvikling (F&U) har for forebyggelse og forvaltning af katastrofer, og opfordrer til øget koordinering og samarbejde mellem medlemsstaternes forsknings- og udviklingsinstitutioner, især dem, der arbejder med samme type risici; kræver bedre hurtige varslingsystemer i medlemsstaterne og etablering og styrkelse af forbindelser mellem de forskellige hurtige varslingsystemer; henstiller, at Kommissionen tager behørigt hensyn til disse behov og sikrer en passende finansiering;

41. understreger behovet for at forberede medlemsstaternes sundhedssystemer for så vidt angår menneskelige ressourcer, god praksis og bevidsthed om risici, således at de er i stand til at klare katastrofesituationer;

42. understreger, at det er vigtigt at råde over omfattende data og oplysninger om risikoen for og omkostningerne ved katastrofer og at udveksle dem på EU-niveau med henblik på at gennemføre komparative analyser og fastslå de sandsynlige grænseoverskridende virkninger af katastrofer for dermed at gøre det muligt for medlemsstaterne at samkøre oplysninger om nationale civile kapaciteter og medicinske ressourcer, og at vi bør bruge og udbygge allerede eksisterende strukturer såsom Monitorerings- og Informationscentret (MIC) i stedet for at opbygge nye strukturer;

43. beklager, at Kommissionen stadig ikke har foretaget en undersøgelse af praksis for kortlægning af farer og risici i medlemsstaterne således som lovet i dens meddelelse af 23. februar 2009 om en fælleskabsstrategi til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at indfri dette løfte på effektiv vis i første halvår af 2010;

44. mener, at det er nødvendigt at etablere en fælles metode og minimumskrav for kortlægning af farer og risici på EU-plan;

45. understreger betydningen af at udarbejde standarder for analyse og angivelse af katastrofers socio-økonomiske indvirkning på lokalsamfund;

46. henstiller, at spørgsmål vedrørende forebyggelse af katastrofer i højere grad inddrages i revisionen af VVM-direktivet, navnlig spørgsmål vedrørende vurdering, formidling og offentliggørelse af risici;

47. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer.

Fattigdomsbekæmpelse og jobskabelse i udviklingslande

P7_TA(2010)0327

Europa-Parlamentets beslutning af 21. september 2010 om fattigdomsbekæmpelse og jobskabelse i udviklingslandene: vejen frem (2009/2171(INI))

(2012/C 50 E/05)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til FN's Årtusindeklæring af 8. september 2000, der opstiller årtusindudviklingsmålene som det internationale samfunds fælles kriterier for udryddelse af fattigdom,